ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ ເລກທີ 163 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16.12.09

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສານປະຊາຊົນ
(ສະບັບປັບປຸງ)

~~~~~~~~~~~~~~~~~~

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1 ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 201/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2009 ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສານປະຊາຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 088/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 10 ທັນວາ 2009.

ປະທານປະເທດ
ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1 : ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສານປະຊາຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 : ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຈູມມາລີ ໄຊຍະສອນ
~~~~~~~~~~~~~~~~~~

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 201 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສານປະຊາຊົນ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫລັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VI ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສານປະຊາຊົນ ສະບັບປັບປຸງ ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2009,

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

<u>ມາດຕາ 1.</u> ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສານປະຊາຊົນ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນເອກະສັນ.

<u>ມາດຕາ 2.</u> ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ພະຈິກ 2009

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ປະທານ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 09 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ພະຈິກ 2009

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ສານປະຊາຊົນ (ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1(ໃໝ່). ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສານປະຊາຊົນ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ, ກວດກາຂອງສານປະຊາຊົນ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງສານ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນຄະດີ ເປັນຕົ້ນ ການພິຈາລະນາຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ ໃຫ້ພາວະວິໄສ, ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຄູ່ຄວາມ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 2(ໃໝ່). ສານປະຊາຊົນ

ສານປະຊາຊົນ ແມ່ນ ອົງການຕຸລາການ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ.

ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີແຕ່ສານເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີສິດອຳນາດພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ ບົນພື້ນຖານຫລັກຖານ, ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 3(ໃໝ່). ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີ ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ຄຳຕົກລົງຂອງສານ ໝາຍເຖິງ** ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາຂອງສານ;
2. **ຄຳສັ່ງຂອງສານ ໝາຍເຖິງ** ຄຳຕົກລົງປະເພດໜຶ່ງຂອງສານກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີ ເຊັ່ນ ຄຳສັ່ງຍຶດຊັບ ຫລື ອາຍັດຊັບ, ຄຳສັ່ງຊັດມ້ຽນຄະດີ, ຄຳສັ່ງຈັບຕົວ ແລະ ອື່ນໆ;
3. **ຄຳຊີ້ຂາດຂອງສານ ໝາຍເຖິງ** ຄຳຕົກລົງປະເພດໜຶ່ງຂອງສານກ່ຽວກັບການຊີ້ຂາດສິດອຳນາດຂອງສານ, ຂອງຄະນະສານ, ການບໍ່ຮັບເອົາຄະດີມາພິຈາລະນາ, ຄຳຕັດສິນປະຫານຊີວິດ ແລະ ອື່ນໆ;
4. **ຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໝາຍເຖິງ** ຄຳຕັດສິນຂອງສານຂັ້ນຕົ້ນ;
5. **ຄຳພິພາກສາຂອງສານ ໝາຍເຖິງ** ຄຳຕັດສິນຂອງສານຂັ້ນອຸທອນ ແລະ ຂັ້ນລົບລ້າງ;
6. **ຄູ່ຄວາມ ໝາຍເຖິງ** ໂຈດ ແລະ ຈຳເລີຍ ລວມທັງບຸກຄົນທີສາມໃນຄະດີ;
7. **ຜູ້ປົກປ້ອງອື່ນ ໝາຍເຖິງ** ທະນາຍຄວາມ, ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການຈັດຕັ້ງ, ຜົວ ຫຼື ເມັຍ, ພໍ່ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງ ຫຼື ຍາດໃກ້ຊິດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງ ຜູ້ຖືກຫາ ຫຼື ຈຳເລີຍ, ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ, ໂຈດທາງແພ່ງ ຫຼື ຜູ້ຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ;
8. **ທະນາຍຄວາມ ໝາຍເຖິງ** ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຄູ່ຄວາມ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
9. **ໝາຍຮຽກຂອງສານ ໝາຍເຖິງ** ໜັງສືທີ່ອອກໂດຍສານ ເພື່ອຮຽກຕົວໂຈດ, ຈຳເລີຍ, ບຸກຄົນທີສາມ, ພະຍານ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນອື່ນໃນການດຳເນີນຄະດີ ເຂົ້າມາສານຕາມວັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝາຍຮຽກ;
10. **ປະເພນີສານ ໝາຍເຖິງ** ຄຳພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ກ່ຽວກັບບັນຫາໃດໜຶ່ງໃນ ຄະດີອາຍາ ຊຶ່ງກົດໝາຍກຳນົດໄວ້ບໍ່ຊັດເຈນ; ຄະດີແພ່ງ, ການຄ້າ, ຄອບຄົວ ແລະ ເດັກ ຊຶ່ງກົດໝາຍບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ຫຼື ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມ;
11. **ຈ່າສານ ໝາຍເຖິງ** ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຮັດວຽກຊ່ວຍຄະນະສານ ໃນການປະກອບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສຳນວນຄະດີ, ບັນທຶກຄຳໃຫ້ການ, ກະກຽມ ແລະ ບັນທຶກປັ້ມ ປະຊຸມສານ ແລະ ວຽກງານອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະສານ;
12. **ຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ໝາຍເຖິງ** ຄຳຕັດສິນ, ຄຳພິພາກສາຂອງສານ ຊຶ່ງໂຈດ, ຈຳເລີຍ, ບຸກຄົນທີສາມ ບໍ່ໄດ້ຂໍອຸທອນ, ຂໍລົບລ້າງ ຫຼື ໄອຍະການປະຊາຊົນ ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຄັດຄ້ານ, ຄຳພິພາກສາຂັ້ນລົບລ້າງ ຂອງສານປະຊາຊົນພາກ ແລະ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 4(ໃໝ່). ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບວຽກງານສານປະຊາຊົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງສານ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ການສະໜອງງົບປະມານ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫ້ເໝາະສົມ ຕາມຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ເພື່ອໃຫ້ການພິຈາລະນາຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ການໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມກົດໝາຍ ໃຫ້ປະຊາຊົນຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທຳ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີຄະນະສານເຄື່ອນທີ່.

ມາດຕາ 5(ປັບປຸງ). ຂັ້ນການພິຈາລະນາຕັດສິນຂອງສານ

ສານປະຊາຊົນຕັດສິນ ມີສາມຂັ້ນ ຄື:

- ຂັ້ນຕົ້ນ;
- ຂັ້ນອຸທອນ;
- ຂັ້ນລົບລ້າງ.

ຄະດີທີ່ຄູ່ຄວາມຮັບຮູ້ນຳກັນແລ້ວ, ຄະດີທີ່ມີລັກສະນະເບົາ ຫລື ມີມູນຄ່າບໍ່ສູງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ຂັ້ນອຸທອນ ເທົ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ສິດຂໍລົບລ້າງ ຫລື ສະເໜີຄັດຄ້ານ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງຂອງຄະນະປະທານສານຂັ້ນອຸທອນ ໃນກໍລະນີມີການລະເມີດກົດໝາຍ ເຊັ່ນ ການປະກອບຄະນະສານ, ສານບໍ່ມີສິດອຳນາດ ຫຼື ສານຕັດສິນ ເກີນສິດອຳນາດ, ການລະເມີດຫລັກການຂອງການໄຕ່ສວນຄະດີ, ການຕີຄວາມໝາຍຂອງເຫດການ ຫລື ການນຳໃຊ້ກົດໝາຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ສານປະຊາຊົນເຂດ ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຕາມຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ.

ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ຕັດສິນຕາມຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ:

- ເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຄະດີທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ;
- ເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນເຂດ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນແລ້ວ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ສານປະຊາຊົນພາກ ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຕາມຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ສານເດັກ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫລື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ; ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນລົບລ້າງທາງດ້ານກົດໝາຍ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ໄດ້ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລົບລ້າງ ໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫລື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ພິພາກສາເປັນຂັ້ນລົບລ້າງ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນພາກ ໄດ້ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລົບລ້າງໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫລື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 6(ໃໝ່). ການປົກປ້ອງ

ຜູ້ພິພາກສາ, ພະນັກງານຂອງສານປະຊາຊົນ ລວມທັງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຈາກການແກ້ແຄ້ນ, ຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ອິດສະລະພາບ, ກຽດຊື່ສຽງ, ຊັບສິນສ່ວນຕົວ ຫລື ຂອງຄອບຄົວ.

ມາດຕາ 7(ໃໝ່). ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ, ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງສານປະຊາຊົນ ເປັນຕົ້ນ ການຮ່ວມມືທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຍຸຕິທຳ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ສຳມະນາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານການສອບສວນ ແລະ ປະກອບຫລັກຖານ, ການຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ ລວມທັງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ຫລັກການພື້ນຖານໃນການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ

ມາດຕາ 8(ໃໝ່). ຫລັກການພື້ນຖານໃນການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ

ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາຄະດີ ອາຍາ, ແພ່ງ, ການຄ້າ, ຄອບຄົວ, ເດັກ ແລະ ຄະດີອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ ປະຕິບັດຕາມຫລັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຂອງພົນລະເມືອງຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ສານ;
2. ຮັບປະກັນສິດຂອງພົນລະເມືອງ ໃນການຕໍ່ສູ້ຄະດີ;
3. ຮັບປະກັນ ຄວາມເປັນເອກະລາດໃນເວລາດຳເນີນຄະດີ;
4. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ ໃນການພິຈາລະນາຄະດີ;
5. ຮັບປະກັນ ການພິຈາລະນາຄະດີ ເປັນໝູ່ຄະນະ;
6. ໃຫ້ໃຊ້ພາສາລາວ ໃນການດຳເນີນຄະດີ;
7. ຮັບປະກັນການພິຈາລະນາຄະດີຢູ່ທີ່ປະຊຸມສານ ຢ່າງເປີດເຜີຍ;
8. ເຄົາລົບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 9(ປັບປຸງ). ຄວາມສະເໝີພາບຂອງພົນລະເມືອງຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ສານ

ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ມີຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ສານໂດຍບໍ່ຈຳແນກເພດ, ເຊື້ອຊາດ, ຊົນເຜົ່າ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ພາສາ, ລະດັບການສຶກສາ, ອາຊີບ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ພູມລຳເນົາ ແລະ ອື່ນໆ.

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງແພ່ງ ແລະ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ຫຼື ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເມື່ອມີການລະເມີດທາງອາຍາ.

ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຊາວຕ່າງດ້າວ ແລະ ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີສິດເທົ່າທຽມກັນກັບພົນລະເມືອງລາວ ຖ້າວ່າກົດໝາຍຫາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ10 (ປັບປຸງ). ສິດໃນການຕໍ່ສູ້ຄະດີ

ຜູ້ຖືກຫາໃນຄະດີອາຍາ ແລະ ຄູ່ຄວາມໃນຄະດີແພ່ງ ມີສິດຕໍ່ສູ້ຄະດີດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ເອົາທະນາຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ, ເອົາຜູ້ປົກປ້ອງອື່ນ ຕໍ່ສູ້ຄະດີ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ.

ລະບຽບການເຂົ້າຮ່ວມຂອງທະນາຍຄວາມ ຫລື ຜູ້ປົກປ້ອງອື່ນ ໃນການດຳເນີນຄະດີ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ). ຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງສານ

ໃນການໄຕ່ສວນ ແລະ ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ ສານ ມີຄວາມເປັນເອກະລາດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ). ການພິຈາລະນາຄະດີຕາມກົດໝາຍ

ໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ ສານຕ້ອງອີງໃສ່ຫລັກຖານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາໃດໜຶ່ງ ຫາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສານຕ້ອງຕັດສິນບັນຫານັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການນິຕິທຳ ແລະປະເພນີສານ. ສຳລັບການກະທຳໃດໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ຫລື ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍານັ້ນ ສານຈະນຳມາຕັດສິນລົງໂທດທາງອາຍາ ບໍ່ໄດ້.

ຄຳພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ກ່ຽວກັບບັນຫາໃດໜຶ່ງ ໃນຄະດີອາຍາ ຊຶ່ງກົດໝາຍກຳນົດໄວ້ບໍ່ຊັດເຈນ, ຄະດີແພ່ງ, ການຄ້າ, ຄອບຄົວ ແລະ ເດັກ ຊຶ່ງກົດໝາຍບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ຫຼື ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ບໍ່ຈະແຈ້ງນັ້ນ ໃຫ້ຖືເປັນປະເພນີສານ ຊຶ່ງສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ຈົນກວ່າບັນຫານັ້ນ ຈະໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ. ສຳລັບຄຳພິພາກສາຂອງສານຂັ້ນລົບລ້າງ ຂອງສານປະຊາຊົນພາກນັ້ນ ຈະເປັນປະເພນີສານໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອມີຄຳແນະນຳຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 13(ປັບປຸງ). ການພິຈາລະນາຄະດີເປັນໝູ່ຄະນະ

ຄະນະສານຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນພາກ, ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ, ສານປະຊາຊົນເຂດ ແລະ ສານທະຫານ ປະກອບດ້ວຍຜູ້ພິພາກສາ ສາມຄົນ, ໃນນັ້ນຜູ້ໜຶ່ງເປັນປະທານ ແລະ ອີກສອງຄົນເປັນຄະນະ.

ຄຳຕົກລົງຂອງຄະນະສານ ຕ້ອງຖືເອົາຕາມສຽງສ່ວນຫຼາຍ.

ການພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມລັບ.

ມາດຕາ 14. ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນຄະດີ

ໃນການດຳເນີນຄະດີ ໃຫ້ໃຊ້ພາສາລາວ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີທີ່ບໍ່ຮູ້ພາສາລາວ ມີສິດໃຊ້ພາສາຂອງຕົນເອງ ຫລື ພາສາອື່ນ ໂດຍຜ່ານຜູ້ແປພາສາ.

ມາດຕາ 15(ປັບປຸງ). ການພິຈາລະນາຄະດີຢູ່ທີ່ປະຊຸມສານຢ່າງເປີດເຜີຍ

ການພິຈາລະນາຄະດີຢູ່ທີ່ປະຊຸມສານ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງເປີດເຜີຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີທີ່ຄະດີຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມລັບຂອງລັດ ຫລື ຂອງສັງຄົມ ແລະ ຄະດີເດັກນັ້ນ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງປິດລັບ.

ມາດຕາ 16. ຜົນສັກສິດຂອງຄຳຕົກລົງຂອງສານ

ສານ ອອກຄຳຕົກລົງໃນນາມ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ຄຳຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວນັ້ນ ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ວິສາຫະກິດ ແລະ ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ຕ້ອງເຄົາລົບ; ບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 85 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ.

ຄຳຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວນັ້ນ ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດ ແລະ ບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ແຕ່ຢ່າງໃດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີພິເສດເປັນຕົ້ນ ມີຫລັກຖານໃໝ່ ຈຶ່ງມີສິດສະເໜີຮື້ຟື້ນຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ III
ການຈັດຕັ້ງສານປະຊາຊົນ
ໝວດທີ 1
ທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່

ມາດຕາ 17(ປັບປຸງ). ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງ ສານປະຊາຊົນ

ສານປະຊາຊົນ ແມ່ນ ອົງການຕຸລາການ, ມີພາລະບົດບາດ ດຳເນີນການພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ ແນໃສ່ສຶກສາອົບຮົມພົນລະເມືອງ ໃຫ້ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກລະບອບ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ໝາກຜົນຂອງການປະຕິວັດ, ລະບອບການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ປົກປັກຮັກສາສິດ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ, ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ເພີ່ມທະວີນິຕິທຳ, ກຳຈັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນ

ສານປະຊາຊົນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາອົບຮົມ, ໄກ່ເກ່ຍຄູ່ຄວາມ, ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ, ຊອກຫາ, ກຳຈັດສາເຫດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ພາໃຫ້ມີການກະທຳຜິດ;
3. ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການເມືອງ, ສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງພົນລະເມືອງໃຫ້ສູງຂຶ້ນ;
4. ປະສານສົມທົບກັບອົງການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
5. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຍຸຕິທຳ ແລະ ກົດໝາຍ;
6. ສະຫລຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງຕົນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ໝວດທີ 2
ລະບົບການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 19(ປັບປຸງ). ລະບົບການຈັດຕັ້ງຂອງສານປະຊາຊົນ

ລະບົບການຈັດຕັ້ງຂອງສານປະຊາຊົນແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະກອບດ້ວຍ:

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;

ສານປະຊາຊົນພາກ;

ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ສານເດັກ;

ສານປະຊາຊົນເຂດ;

ສານທະຫານ.

ສານປະຊາຊົນພາກ, ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ, ສານເດັກ ແລະ ສານປະຊາຊົນເຂດ ເອີ້ນວ່າ ສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 20(ປັບປຸງ). ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແມ່ນ ອົງການພິພາກສາສູງສຸດຂອງ ສປປ ລາວ, ມີພາລະບົດບາດ ດຳເນີນການພິພາກສາຄະດີ, ຄຸ້ມຄອງ ທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິຫານ, ກວດກາທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ, ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານ ໃນທົ່ວປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ມາດຕາ 21(ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນລົບລ້າງ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນພາກໄດ້ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລົບລ້າງໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ;
2. ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນຮື້ຟື້ນ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ;
3. ແນະນຳທາງດ້ານປະເພນີສານ, ອະທິບາຍເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍໃນຂົງເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານ;
4. ແນະນຳ ແລະ ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນການດຳເນີນຄະດີ ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານ;
5. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບສິດອຳນາດຂອງສານໃນທົ່ວປະເທດ;

6. ເຮັດບົດອະທິບາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ເພື່ອໃຫ້ສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ແລະ ສານທະຫານ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ;
7. ຊີ້ນໍາ ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍ, ນິຕິກໍາອື່ນ ແລະ ສະເໜີການຕີຄວາມໝາຍກົດໝາຍ ຕໍ່ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;
8. ຊີ້ນໍາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສານປະຊາຊົນພາກ, ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ, ສານເດັກ ແລະ ສານປະຊາຊົນເຂດ ທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ບໍລິຫານ ແລະ ກວດກາທາງດ້ານວິຊາສະເພາະຂອງສານ ດັ່ງກ່າວ;
9. ວາງມາດຕະການອັນຈໍາເປັນ ກ່ຽວກັບບັນຫາການຈັດຕັ້ງ, ການປັບປຸງ ແລະ ການບໍລິຫານສານ;
10. ຊີ້ນໍາວຽກງານກໍ່ສ້າງຜູ້ພິພາກສາ, ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ, ຈ່າສານ ແລະ ພະນັກງານຂອງສານ;
11. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງສານ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສັງລວມພາກປະຕິບັດຂອງສານ, ຈັດຕັ້ງວຽກງານສະຖິຕິສານ, ເຮັດບົດວິໄຈສະຖິຕິສານ ແລະ ວຽກງານອື່ນ ຂອງສານ;
12. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຍຸຕິທໍາ ແລະ ກົດໝາຍ;
13. ສະຫລຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22(ປັບປຸງ). ສານປະຊາຊົນພາກ

ສານປະຊາຊົນພາກ ແມ່ນ ສານໜຶ່ງໃນລະບົບສານປະຊາຊົນ, ມີພາລະບົດບາດດໍາເນີນການພິພາກສາຄະດີ ເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ, ສານເດັກ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນ; ເປັນຂັ້ນລົບລ້າງ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ໄດ້ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລົບລ້າງ ໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫລື ສະເໜີຄັດຄ້ານ ໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ສານປະຊາຊົນພາກ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ ພາກເໜືອ, ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້ຂອງ ສປປ ລາວ.

ບັນດາແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ຂຶ້ນກັບສານປະຊາຊົນພາກ ແລະ ບ່ອນສ້າງຕັ້ງສານປະຊາຊົນພາກນັ້ນ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 23(ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນພາກ

ສານປະຊາຊົນພາກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາຊີ້ຂາດ ແລະ ຄະດີ ທີ່ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ສານເດັກ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນ ໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານ ໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ;

2. ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນລຶບລ້າງ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ແລະ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ໄດ້ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຊຶ່ງຖືກຂໍລຶບລ້າງ ໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານ ໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ;
3. ທວງເອົາຄະດີຈາກ ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ມາດຳເນີນ ແລະ ພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນອຸທອນດ້ວຍຕົນເອງ ຖ້າເຫັນວ່າຄະດີນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນ ຫຼື ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເປັນພິເສດ ຕາມລະບຽບການ ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຄະນະປະທານ;
4. ເຜີຍແຜ່ຂະຫຍາຍຄຳແນະນຳທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ປະເພນີສານ ຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ, ສານເດັກ ແລະ ສານປະຊາຊົນເຂດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ;
5. ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ, ກວດກາທາງດ້ານວິຊາສະເພາະຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນລຸ່ມ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ສັງລວມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ເກັບກຳສະຖິຕິຄະດີຂອງສານ;
7. ສົ່ງ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ແລະ ຄຳພິພາກສາໃຫ້ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກ ເພື່ອກວດກາ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຍຸຕິທຳ ແລະ ກົດໝາຍ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
9. ສະຫລຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 24(ປັບປຸງ). **ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ສານເດັກ**

ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ແມ່ນ ສານໜຶ່ງໃນລະບົບສານປະຊາຊົນ, ມີພາລະບົດບາດດຳເນີນການຕັດສິນຄະດີເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຄະດີທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ ແລະ ພິພາກສາ ເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນເຂດໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນແລ້ວ.

ໃນແຕ່ລະແຂວງ, ນະຄອນ ມີການສ້າງຕັ້ງສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ສານເດັກ. ສຳລັບສານເດັກນັ້ນ ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຕາມການອະນຸມັດຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 25(ປັບປຸງ). **ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ສານເດັກ**

ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາອອກຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ແລະ ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຄະດີທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ;

2. ພິຈາລະນາພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ແລະ ຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນເຂດໄດ້ຕັດສິນແລ້ວ ຊຶ່ງຖືກຂໍອຸທອນ ໂດຍຄູ່ຄວາມ ຫຼື ສະເໜີຄັດຄ້ານໂດຍໄອຍະການປະຊາຊົນ;
3. ທວງເອົາສຳນວນຄະດີທີ່ເຫັນວ່າ ມີຄວາມສຳຄັນ ຫຼື ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເປັນພິເສດ ຈາກສານປະຊາຊົນເຂດ ມາດຳເນີນ ແລະ ພິຈາລະນາຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ຕາມລະບຽບການ ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຄະນະປະທານ;
4. ສົ່ງສຳນວນຄະດີທີ່ສານປະຊາຊົນເຂດ ໄດ້ຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນແລ້ວ ຊຶ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສັບສົນ ເພື່ອໃຫ້ສານປະຊາຊົນພາກ ດຳເນີນ ແລະ ພິຈາລະນາ ພິພາກສາເປັນຂັ້ນອຸທອນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກປະທານສານປະຊາຊົນພາກນັ້ນ ເສັຍກ່ອນ;
5. ເຜີຍແຜ່ຂະຫຍາຍຄຳແນະນຳທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ທາງດ້ານປະເພນີສານຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນເຂດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ;
6. ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ແລະ ກວດກາທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ຂອງສານປະຊາຊົນເຂດທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ສັງລວມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ, ເກັບກຳສະຖິຕິຄະດີ ເພື່ອລາຍງານ ໃຫ້ສານຂັ້ນເທິງ;
8. ສົ່ງ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນຂັ້ນເທິງ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອກວດກາ;
9. ສົ່ງ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານ ໃຫ້ຫ້ອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ສະຖານທີ່ກັກຕົວ, ສະຖານທີ່ກັກຂັງ, ສູນດັດສ້າງ ແລະ ຄ້າຍດັດສ້າງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳລັບໂທດຕັດອິດສະລະພາບ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຍຸຕິທຳ ແລະ ກົດໝາຍ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
11. ສະຫລຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ສຳລັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານເດັກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກຳສະເພາະ.

ມາດຕາ 26(ໃໝ່). ສານປະຊາຊົນເຂດ

ສານປະຊາຊົນເຂດ ແມ່ນ ສານໜຶ່ງໃນລະບົບສານປະຊາຊົນ, ມີພາລະບົດບາດດຳເນີນການພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ຄະດີທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສານປະຊາຊົນເຂດ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍເອົາເມືອງ, ເທດສະບານໃດໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍເມືອງ, ເທດສະບານ ມາໂຮມເຂົ້າກັນ ເປັນເຂດໜຶ່ງ ຕາມສະພາບພູມສາດ, ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫລື ມີຄະດີເກີດຂຶ້ນຫລາຍ.

ບັນດາເມືອງ, ເທດສະບານ ທີ່ຂຶ້ນກັບສານປະຊາຊົນເຂດ ແລະ ບ່ອນສ້າງຕັ້ງສານປະຊາຊົນເຂດນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 27(ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ

ສານປະຊາຊົນເຂດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາອົບຮົມ, ໄກ່ເກ່ຍຄູ່ຄວາມໃນຄະດີ ເປັນຕົ້ນຕໍ;
2. ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີເປັນຂັ້ນຕົ້ນ:
   - ຄະດີ ທີ່ມີມູນຄ່າ ບໍ່ເກີນ 300,000,000 ກີບ ແລະ ຄະດີກ່ຽວກັບສາຍຜົວເມັຍ, ສິນສົມສ້າງ, ໜີ້ສິນ ແລະ ລູກຂອງຜົວເມັຍ;
   - ຄະດີອາຍາ ທີ່ກົດໝາຍກຳນົດໂທດຕັດອິດສະລະພາບສູງສຸດບໍ່ເກີນສາມປີ ຍົກເວັ້ນຄະດີເດັກກະທຳຜິດ;
   - ຄະດີອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
3. ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ສັງລວມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ, ເກັບກຳສະຖິຕິຄະດີ ເພື່ອລາຍງານ ໃຫ້ສານຂັ້ນເທິງ.
5. ສົ່ງ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນຂັ້ນເທິງ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນເຂດ ເພື່ອກວດກາ;
6. ສົ່ງ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານໃຫ້ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ສະຖານທີ່ກັກຕົວ, ສະຖານທີ່ກັກຂັງ, ສູນດັດສ້າງ ແລະ ຄ້າຍດັດສ້າງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳລັບໂທດຕັດອິດສະລະພາບ;
7. ສະຫລຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 28. ສານທະຫານ

ສານທະຫານ ແມ່ນ ສານໜຶ່ງໃນລະບົບສານປະຊາຊົນ, ມີພາລະບົດບາດ ດຳເນີນການຕັດສິນຄະດີອາຍາ ກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານການທະຫານ ຫຼື ໃນຂອບເຂດຕັ້ງທັບຂອງທະຫານ.

ມາດຕາ 29(ໃໝ່). ລະບົບສານທະຫານ

ສານທະຫານ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສານທະຫານຂັ້ນສູງ;
2. ສານທະຫານພາກ.

ມາດຕາ 30. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານທະຫານ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານທະຫານ ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກຳສະເພາະ ຊຶ່ງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະສານສົມທົບກັບລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ.

ໝວດທີ 3
ໂຄງປະກອບ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ

ມາດຕາ 31(ປັບປຸງ). ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ສານປະຊາຊົນ ມີ ກົງຈັກ ຄື:

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີ ສະພາຜູ້ພິພາກສາ, ບັນດາຄະນະສານ ແລະ ກົງຈັກບໍລິຫານ;

ສານປະຊາຊົນພາກ ມີ ຄະນະປະທານ, ບັນດາຄະນະສານ ແລະ ກົງຈັກບໍລິຫານ;

ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ມີຄະນະປະທານ, ບັນດາຄະນະສານ ແລະ ກົງຈັກບໍລິຫານ;

ສານປະຊາຊົນເຂດ ມີ ຄະນະປະທານ, ບັນດາຄະນະສານ ແລະ ກົງຈັກບໍລິຫານ;

ສຳລັບ ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງສານເດັກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນນິຕິກຳສະເພາະ.

ມາດຕາ 32(ປັບປຸງ). ສະພາຜູ້ພິພາກສາ

ສະພາຜູ້ພິພາກສາ ແມ່ນ ຄະນະນຳຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ປະທານ, ບັນດາຮອງປະທານ, ບັນດາຫົວໜ້າຄະນະສານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຈຳນວນໜຶ່ງຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ໂດຍແມ່ນຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ຈຳນວນສະມາຊິກສະພາຜູ້ພິພາກສາ ບໍ່ໃຫ້ເກີນສິບຫ້າຄົນ.

ສະພາຜູ້ພິພາກສາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງກົດໝາຍ ແລະ ຮ່າງນິຕິກຳອື່ນ ຂອງສານປະຊາຊົນ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງຄຳແນະນຳຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີຂອງສານປະຊາຊົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນທົ່ວປະເທດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງຄຳແນະນຳ ທາງດ້ານປະເພນີສານ ຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບຄຳຕັດສິນປະຫານຊີວິດ ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານ ເພື່ອສະເໜີ ໃຫ້ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ອອກຄຳຊີ້ຂາດ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ຄຳສະເໜີຮື້ຟື້ນຄະດີ ຂອງໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເພື່ອໃຫ້ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ພິຈາລະນາ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນພາກ, ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ, ສານເດັກ ແລະ ສານປະຊາຊົນເຂດ ເພື່ອໃຫ້ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;
8. ກະກຽມເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ;
9. ສະຫຼຸບຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານ ເປັນຕົ້ນ ການດຳເນີນຄະດີ;
10. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງບົດລາຍງານຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ກ່ຽວກັບກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ກອງປະຊຸມສະພາຜູ້ພິພາກສາ ເປີດຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍສາມເດືອນຕໍ່ເທື່ອ.

ກອງປະຊຸມສະພາຜູ້ພິພາກສາ ຈະດຳເນີນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີສະມາຊິກເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາຜູ້ພິພາກສາທັງໝົດ.

ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາຜູ້ພິພາກສາ ຈະມີຄຸນຄ່າໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 33(ປັບປຸງ). ຄະນະປະທານຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ

ຄະນະປະທານສານປະຊາຊົນພາກ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດ ແມ່ນ ຄະນະນຳຂອງສານປະຊາຊົນດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ປະທານ, ບັນດາຮອງປະທານ, ຫົວໜ້າຄະນະສານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຈຳນວນໜຶ່ງ.

ຄະນະປະທານຂອງສານປະຊາຊົນພາກ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ປົດຕຳແໜ່ງໂດຍປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະປະທານຂອງສານປະຊາຊົນພາກ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າບັນຫາສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນ ຄະດີປະຫານຊີວິດ ແລະ ຄະດີອື່ນ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສິດອຳນາດຂອງຕົນ;
2. ສະຫຼຸບ ຕີລາຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານ ເປັນຕົ້ນການດຳເນີນຄະດີ;
3. ຄົ້ນຄວ້າເອກະສານ ທີ່ຈະນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 34(ປັບປຸງ). ຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນ

ຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ພາກ ແລະ ແຂວງ, ນະຄອນ ປະກອບດ້ວຍ ຄະນະສານອາຍາ, ຄະນະສານແພ່ງ, ຄະນະສານການຄ້າ, ຄະນະສານຄອບຄົວ, ຄະນະສານເດັກ ແລະ ຄະນະສານອື່ນ.

ຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ ປະກອບດ້ວຍ ຄະນະສານອາຍາ, ຄະນະສານແພ່ງ ແລະ ຄະນະສານອື່ນ.

ແຕ່ລະຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນ ມີ ຫົວໜ້າຄະນະສານ, ຮອງຫົວໜ້າຄະນະສານ, ຜູ້ພິພາກສາ, ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ, ຈ່າສານ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການ.

ຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2, 5 ແລະ 14 ຂອງມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນພາກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2, 3 ແລະ 10 ຂອງມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 2, 3, 4 ແລະ 12 ຂອງມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 2 ແລະ 8 ຂອງມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 35(ປັບປຸງ). ກົງຈັກບໍລິຫານ

ເພື່ອຮັບປະກັນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ ສານປະຊາຊົນແຕ່ລະຂັ້ນ ມີ ກົງຈັກບໍລິຫານ ດັ່ງນີ້:

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີ ຫ້ອງການ, ກົມຈັດຕັ້ງ-ພະນັກງານ, ກົມຄຸ້ມຄອງວິຊາການ ແລະ ສະຖິຕິສານ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ, ກົມການເງິນ ແລະ ກົມກວດກາ.

ສານປະຊາຊົນພາກ ມີ ຫ້ອງການ, ພະແນກ ແລະ ຂະແໜງ .

ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ສານເດັກ ມີ ຫ້ອງການ, ຂະແໜງ.

ສານປະຊາຊົນເຂດ ມີ ຫ້ອງການ ແລະ ໜ່ວຍງານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ, ອີງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານໃນແຕ່ລະໄລຍະ ອາດ ຈະສ້າງຕັ້ງກົມ ແລະ ກົງຈັກບໍລິຫານອື່ນ ຂຶ້ນກໍໄດ້.

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ຈຳນວນພົນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງກົງຈັກບໍລິຫານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບພາຍໃນຂອງສານປະຊາຊົນແຕ່ລະຂັ້ນ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ). ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງສານປະຊາຊົນ

ສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ປະກອບດ້ວຍ ປະທານ, ບັນດາຮອງປະທານ, ຜູ້ພິພາກສາ, ຜູ້ຊ່ວຍ ຜູ້ພິພາກສາ, ຈ່າສານ, ພະນັກງານວິຊາການ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ). ການເລືອກຕັ້ງ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ແລະ ປົດຕຳແໜ່ງ

ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຖືກເລືອກຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມ ການສະເໜີຂອງປະທານປະເທດ ແລະ ມີອາຍຸການເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງໂດຍປະທານປະເທດ ຕາມ ການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງ ສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ແລະ ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມ ການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ນັ່ງເປັນປະທານໃນທຸກຄະນະສານຕັດສິນ ຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;
2. ຊີ້ນຳ ນຳພາວຽກງານຂອງ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສະພາຜູ້ພິພາກສາ, ກອງປະ ຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມສະພາຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ກອງ ປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ;

3. ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານປະຊາຊົນ ແລະ ສານທະຫານ ຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ບໍ່ໄດ້ເປີດປະຊຸມ;
4. ສະເໜີໃຫ້ປະທານປະເທດ ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;
5. ກໍານົດຈໍານວນ ຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ແລະ ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາ ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາ ຂອງສານທະຫານ ເພື່ອໃຫ້ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;
6. ກໍານົດຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ຂອງສານປະຊາຊົນເຂດ;
7. ອອກຄໍາແນະນໍາ, ບົດອະທິບາຍກົດໝາຍ ແລະ ການດໍາເນີນຄະດີ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສານປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
8. ອອກຄໍາຊີ້ຂາດກ່ຽວກັບຄໍາຕັດສິນປະຫານຊີວິດ ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານ;
9. ອອກຄໍາຊີ້ຂາດກ່ຽວກັບສິດອໍານາດຂອງສານໃນທົ່ວປະເທດ;
10. ຊີ້ນໍາວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍ, ນິຕິກໍາອື່ນ ແລະ ສະເໜີການຕີຄວາມໝາຍກົດໝາຍ ຕໍ່ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;
11. ກໍານົດກົງຈັກບໍລິຫານຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ອະນຸມັດ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດ ໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 39. ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີສິດນັ່ງເປັນປະທານໃນທຸກຄະນະສານຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີໜ້າທີ່ຊ່ວຍປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງສະເພາະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດຜູ້ໜຶ່ງ ເປັນຫົວໜ້າສານທະຫານຂັ້ນສູງໂດຍຕໍາແໜ່ງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດຕິດຂັດ ແມ່ນຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເປັນຜູ້ວ່າການແທນ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງປະທານສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ

ປະທານສານປະຊາຊົນພາກ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ນັ່ງເປັນປະທານໃນທຸກຄະນະສານຕັດສິນ ຢູ່ສານປະຊາຊົນຂັ້ນຂອງຕົນ;
2. ຊີ້ນຳ ນຳພາການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຂອງຕົນ;
3. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ, ຍົກລະດັບກ່ຽວກັບວຽກງານ ບໍລິຫານ ແລະ ວິຊາສະເພາະ;
4. ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຂອງຕົນ ຕໍ່ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ສານປະຊາຊົນ ຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ). ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ

ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນພາກ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດ ມີສິດນັ່ງເປັນປະທານໃນທຸກຄະນະສານຕັດສິນ ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຂອງຕົນ.

ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນພາກ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດ ມີໜ້າທີ່ຊ່ວຍປະທານສານປະຊາຊົນຂັ້ນຂອງຕົນ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງສະເພາະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງປະທານສານປະຊາຊົນຂັ້ນຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ປະທານສານປະຊາຊົນພາກ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເຂດ ຕິດຂັດ ແມ່ນຮອງປະທານສານປະຊາຊົນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເປັນຜູ້ວ່າການແທນ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ພິພາກສາ

ຜູ້ພິພາກສາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າສຳນວນຄະດີທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ;
2. ເອົາຄຳໃຫ້ການຂອງໂຈດ, ຈຳເລີຍ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ;
3. ເກັບກຳຂໍ້ມູນຫລັກຖານກ່ຽວກັບຄະດີ;
4. ໄກ່ເກ່ຍຄູ່ຄວາມໃນຄະດີ;
5. ນັ່ງເປັນຄະນະສານຕັດສິນຄະດີ;
6. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ, ຍົກລະດັບກ່ຽວກັບວຽກງານຜູ້ພິພາກສາ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ

ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາໃນການຄົ້ນຄວ້າສຳນວນຄະດີ;

2. ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາໃນການເອົາຄຳໃຫ້ການຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການໄກ່ເກ່ຍຄູ່ຄວາມໃນຄະດີ;
4. ສະຫລຸບລາຍງານ ຄະດີທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບຄົ້ນຄວ້າ ຕໍ່ຜູ້ພິພາກສາ;
5. ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ ໃນການຂຽນຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາຂອງສານ;
6. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ, ຍົກລະດັບກ່ຽວກັບວຽກງານຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕະຖານຂອງຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 44(ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຈ່າສານ

ຈ່າສານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງ, ຄຳແກ້ຟ້ອງ, ຄຳຟ້ອງແຍ່ງ, ຄຳຮ້ອງຂໍອຸທອນ, ຄຳຮ້ອງຂໍລົບລ້າງ, ປະກອບສຳນວນ, ຂຶ້ນຟ້ອງ, ເຮັດບັນຊີຄະດີ, ຈັດລຽງເອກະສານ ໃນສຳນວນຄະດີ;
2. ອອກໝາຍຮຽກ, ໝາຍເຊີນ ຕາມການແນະນຳຂອງຜູ້ພິພາກສາ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມບັນທຶກໃນການເອົາຄຳໃຫ້ການ ແລະ ໃນການໄກ່ເກ່ຍ;
4. ກະກຽມ, ແຈ້ງລະບຽບການ ແລະ ບັນທຶກປຶ້ມປະຊຸມສານໃນທີ່ປະຊຸມສານ;
5. ອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງເຫດຜົນ ໃຫ້ຄູ່ຄວາມໃນຄະດີເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການຕັດສິນ ຫລື ພິພາກສາຄະດີຂອງສານ ພ້ອມທັງແຈ້ງສິດ ໃນການຂໍອຸທອນ ຫລື ຂໍລົບລ້າງ;
6. ເຊັນຢັ້ງຢືນຄຳຕັດສິນ ຫລື ຄຳພິພາກສາ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ເຮັດບັນຊີ, ເກັບມ້ຽນຂອງກາງຄະດີ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເງິນຄ່າທຳນຽມສານຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ສະຫລຸບສະຖິຕິຄະດີ, ສົ່ງຄຳຕັດສິນ ຫລື ຄຳພິພາກສາ ໃຫ້ສານປະຊາຊົນຂັ້ນເທິງ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກວດກາ;
8. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ, ຍົກລະດັບກ່ຽວກັບວຽກງານຈ່າສານ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕະຖານຂອງຈ່າສານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ IV
ຜູ້ພິພາກສາ
ໝວດທີ 1
ມາດຕະຖານ, ຊັ້ນ, ຂັ້ນ ແລະ ການປົກປ້ອງຜູ້ພິພາກສາ

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່). ຜູ້ພິພາກສາ

ຜູ້ພິພາກສາ ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ມີມາດຕະຖານ ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີສິດພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີ.

ມີແຕ່ຜູ້ພິພາກສາທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຕາມກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດປະກອບເຂົ້າເປັນຄະນະສານຕັດສິນ.

ມາດຕາ 46(ປັບປຸງ). ມາດຕະຖານຂອງຜູ້ພິພາກສາ

ຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານລວມ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍກຳເນີດ ທີ່ມີອາຍຸແຕ່ ຊາວຫ້າ ປີ ຂຶ້ນໄປ;
2. ເປັນຜູ້ມີຄຸນທາດການເມືອງໜັກແໜ້ນ;
3. ເປັນຜູ້ມີຄຸນສົມບັດ ສິນທຳປະຕິວັດ, ມີຈັນຍາທຳດີ, ມີຄວາມສັດຊື່ ບໍລິສຸດ ຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
4. ເປັນຜູ້ມີລະດັບການສຶກສາດ້ານກົດໝາຍ ແຕ່ຊັ້ນສູງຂຶ້ນໄປ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມຕາມຫລັກສູດ ສຳລັບຜູ້ພິພາກສາ;
5. ເປັນຜູ້ມີສຸຂະພາບດີ.

ສຳລັບ ມາດຕະຖານລະອຽດຂອງຜູ້ພິພາກສາທີ່ບັນຈຸເຂົ້າໃນສານປະຊາຊົນແຕ່ລະຂັ້ນ ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 47(ໃໝ່). ຊັ້ນ, ຂັ້ນ ຂອງຜູ້ພິພາກສາ

ຜູ້ພິພາກສາ ມີ ຊັ້ນ ແລະ ຂັ້ນຂອງຕົນ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ ໂດຍການຮັບຮອງເອົາຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 48(ປັບປຸງ). ການປົກປ້ອງຜູ້ພິພາກສາ

ຜູ້ພິພາກສາ ຈະຖືກຈັບຕົວ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເສຍກ່ອນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຈັບຕົວຜູ້ພິພາກສາ ໃນການກະທຳຜິດເຊິ່ງໜ້າ ແລະ ຮີບດ່ວນ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດໃນທັນທີ ເພື່ອຂໍຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ນອກຈາກນີ້ ການຈັບຕົວຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນພາກ, ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ, ສານເດັກ ແລະ ສານປະຊາຊົນເຂດນັ້ນ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຊາບນໍາ.

ສໍາລັບການຈັບຕົວຜູ້ພິພາກສາຂອງສານທະຫານນັ້ນ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຊາບນໍາ.

ໝວດທີ 2
ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ

ມາດຕາ 49(ປັບປຸງ). ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ ຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງສູງສຸດຂອງອົງການຕັດສີນ ແລະ ພິພາກສາ, ມີພາລະບົດບາດ ຊີ້ນໍາບັນດາສານປະຊາຊົນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ປະກອບດ້ວຍ ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນປະທານ, ບັນດາຮອງປະທານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາທັງໝົດຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ບັນດາປະທານ, ຮອງປະທານ, ຫົວໜ້າຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນພາກ, ປະທານ, ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ, ສານເດັກ, ປະທານສານປະຊາຊົນເຂດ, ຫົວໜ້າສານທະຫານຂັ້ນສູງ ແລະ ສານທະຫານພາກ. ນອກຈາກນີ້ ກໍຈະເຊີນຄະນະນໍາຂອງຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມນໍາ. ບຸກຄົນທີ່ຖືກເຊີນເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນ ມີສິດສະເໜີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ແຕ່ບໍ່ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ.

ມາດຕາ 50(ປັບປຸງ). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຟັງບົດລາຍງານຂອງສະພາຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ຂອງປະທານສານປະຊາຊົນພາກ, ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ, ສານເດັກ, ສານປະຊາຊົນເຂດ ແລະ ສານທະຫານຂັ້ນສູງ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດວຽກງານຂອງສານ ແລະ ທິດທາງວຽກງານໃນຕໍ່ໜ້າ;
2. ຕີລາຄາສັງລວມສະຖິຕິສານ, ການປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍຂອງສານ;
3. ກວດກາຄືນ ຄໍາຕັດສິນ ຂອງສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ແລະ ສານທະຫານ ທີ່ມີຂໍ້ຜິດພາດ ເພື່ອແນະນໍາໃຫ້ສານທີ່ມີສິດອໍານາດກ່ຽວຂ້ອງແກ້ໄຂ;
4. ກໍານົດທິດທາງການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງສານປະຊາຊົນ;
5. ອອກມະຕິ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງສານ ແລະ ການປະຕິບັດກົດໝາຍຂອງສານ;
6. ພິຈາລະນາບັນຫາອື່ນ ທີ່ສໍາຄັນ ຊຶ່ງພົວພັນກັບວຽກງານຂອງສານ.

ມາດຕາ 51. ການຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ເປີດຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ ສອງປີຕໍ່ເທື່ອ ໂດຍການຮຽກໂຮມຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ຈະດຳເນີນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີສະມາຊິກເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຜູ້ພິພາກສາ ຈະມີຄຸນຄ່າໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ພາກທີ V
ລະບອບ ວິທີ ເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 52(ໃໝ່). ລະບອບເຮັດວຽກ

ສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ປະກອບເປັນລະບົບສານປະຊາຊົນ ໂດຍແມ່ນສານປະຊາຊົນສູງສຸດຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບໍລິຫານ ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ; ຊີ້ນຳ ການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ກວດກາທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສານທະຫານ.

ການເຮັດວຽກຂອງສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງດຳເນີນບົນພື້ນຖານການເຄົາລົບຄວາມເປັນເອກະລາດຂອງຜູ້ພິພາກສາ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຫລັກການເຮັດວຽກເປັນໝູ່ຄະນະ, ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍເພື່ອຮັບປະກັນການຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ສານປະຊາຊົນຂັ້ນເທິງ ກວດກາສານປະຊາຊົນຂັ້ນລຸ່ມ ໃນການຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ.

ມາດຕາ 53(ໃໝ່). ວິທີເຮັດວຽກ

ສານປະຊາຊົນ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ເປັນໝູ່ຄະນະ ໂດຍມີການແບ່ງງານ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ແຕ່ລະຄະນະສານ, ກົງຈັກບໍລິຫານ ແລະ ບຸກຄົນ, ເຮັດວຽກຢ່າງມີແຜນການ, ກວດກາ, ສະຫລຸບ, ປະເມີນຜົນ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ, ລາຍງານ, ຂໍຄຳເຫັນຊີ້ນຳຈາກຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ແລະ ມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 54. ການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາຂອງໄອຍະການປະຊາຊົນ ໃນການດຳເນີນຄະດີ ຂອງສານປະຊາຊົນ

ໄອຍະການປະຊາຊົນ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ຢູ່ທີ່ປະຊຸມສານ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍຂອງສານປະຊາຊົນ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ໃນຂອບເຂດທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 55(ປັບປຸງ). ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມໃນການດຳເນີນຄະດີຂອງສານປະຊາຊົນ

ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຄະດີ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ຕາມການສະເໜີຂອງສານປະຊາຊົນ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຄູ່ຄວາມ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ດ້ວຍການຊີ້ແຈງ, ໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ອະທິບາຍ ແລະ ໃຫ້ເຫດຜົນກ່ຽວກັບຄະດີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VI
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 56(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານສານປະຊາຊົນ

ຫ້າມ ພະນັກງານສານປະຊາຊົນ ມີ ການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ສິດອຳນາດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ;
2. ບັງຄັບ ນາບຂູ່, ປະຕິບັດສິດ, ໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ ຫຼື ລະເມີດລະບຽບກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີ;
3. ລຳອຽງ ຫລື ເຂົ້າຂ້າງ ອອກຊາ ທີ່ພາໃຫ້ມີການຕັດສິນຄະດີຜິດພາດ;
4. ກັກສຳນວນຄະດີ, ກົດໜ່ວງເອກະສານ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການດຳເນີນຄະດີ;
5. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ກ່ອນການຕັດສິນຄະດີ ເພື່ອແລກກັບຜົນປະໂຫຍດໃດໜຶ່ງ;
6. ທວງ, ຮຽກ, ຮັບເອົາສິນບົນຈາກຄູ່ຄວາມ;
7. ເປັນທີ່ປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ, ພົວພັນກັບຄູ່ຄວາມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຄະດີ;
8. ປິດບັງ, ຊຸກເຊື່ອງ ເອກະສານ, ຫລັກຖານ ທີ່ມີຢູ່ໃນສຳນວນຄະດີ;
9. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ ຜິດຕໍ່ຈັນຍາທຳ ແລະ ລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ

ຫ້າມ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ມີ ການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັດຂວາງ, ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ບັງຄັບ ນາບຂູ່ພະນັກງານສານປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ;
2. ລາຍງານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ບໍ່ຖືກກັບຄວາມຈິງ, ຊຸກເຊື່ອງ, ທຳລາຍຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ທີ່ເປັນຫລັກຖານໃນການດຳເນີນຄະດີ;
3. ຫລົບຫລີກ ການມາໃຫ້ການຕໍ່ສານ;
4. ແຊກແຊງ, ຊີ້ນຳ ການດຳເນີນຄະດີ;

5. ໃຫ້ສິນບົນ ພະນັກງານທີ່ດຳເນີນຄະດີ;
6. ໝິ່ນປະໝາດ, ປ້ອຍດ່າ, ນິນທາ, ໃສ່ຮ້າຍ ພະນັກງານສານປະຊາຊົນ;
7. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 58(ໃໝ່). ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີ ການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ແຊກແຊງ, ກ້າວກ່າຍ ແລະ ຂັດຂວາງ ການດຳເນີນການຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ;
2. ຂົ່ມຂູ່, ທຳຮ້າຍ ພະນັກງານສານປະຊາຊົນ;
3. ມີການກະທຳ ທີ່ພາໃຫ້ການຕັດສິນຄະດີ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳ;
4. ໝິ່ນປະໝາດ, ປ້ອຍດ່າ, ນິນທາ, ໃສ່ຮ້າຍ ພະນັກງານສານປະຊາຊົນ;
5. ປົກປິດ, ເຊື່ອງອຳ, ທຳລາຍ ຫລັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄະດີ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ກະທຳຜິດ;
6. ຍົກຍ້າຍ ຜູ້ພິພາກສາ ຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະສານທະຫານ ໂດຍບໍ່ມີມະຕິຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
7. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII
ວັນສ້າງຕັ້ງ, ງົບປະມານ, ເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ບັດຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 59(ໃໝ່). ວັນສ້າງຕັ້ງສານປະຊາຊົນ

ວັນສ້າງຕັ້ງ ສານປະຊາຊົນ ແມ່ນ ວັນທີ 15 ສິງຫາ 1982.

ມາດຕາ 60(ປັບປຸງ). ງົບປະມານຂອງສານປະຊາຊົນ

ງົບປະມານຂອງສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ໃຫ້ຂຶ້ນກັບສາຍຕັ້ງ ໂດຍແມ່ນສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນຜູ້ສ້າງແຜນ ແລະ ນຳສະເໜີຂໍການອະນຸມັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ງົບປະມານຂອງສານທະຫານ ແມ່ນ ຂຶ້ນກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ.

ຜູ້ພິພາກສາ, ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຈ່າສານ ມີ ດັດສະນີ ຂັ້ນເງິນເດືອນສະເພາະ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 61(ປັບປຸງ). ເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ບັດຜູ້ພິພາກສາ

ເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ຂອງພະນັກງານສານປະຊາຊົນ ແມ່ນ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ບັດຜູ້ພິພາກສາ ແມ່ນ ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນຜູ້ອອກໃຫ້.

ມາດຕາ 62(ປັບປຸງ). ຕາປະທັບຂອງສານປະຊາຊົນ

ຕາປະທັບຂອງປະທານ ແລະ ຄະນະສານຂອງສານປະຊາຊົນແຕ່ລະຂັ້ນ ກຳນົດດັ່ງນີ້:

ຕາປະທັບຂອງປະທານສານ ເປັນຮູບວົງມົນ ຢູ່ກາງວົງມົນ ມີເຄື່ອງໝາຍຊາດ, ເນື້ອໃນຢູ່ຂອບເທິງວົງມົນ ຂຽນຊື່ສານປະຊາຊົນຂັ້ນຂອງຕົນ, ເບື້ອງລຸ່ມຂຽນວ່າປະທານ ຊຶ່ງຂັ້ນດ້ວຍດາວຫ້າແຈ.

ຕາປະທັບຂອງຄະນະສານ ເປັນຮູບວົງມົນ, ຢູ່ກາງວົງມົນ ມີເຄື່ອງໝາຍຊາດ, ເນື້ອໃນຢູ່ຂອບເທິງວົງມົນ ຂຽນຊື່ສານປະຊາຊົນຂັ້ນຂອງຕົນ, ເບື້ອງລຸ່ມຂຽນ ຊື່ຄະນະສານ ຊຶ່ງຂັ້ນດ້ວຍດາວຫ້າແຈ.

ຕາປະທັບຂອງຈ່າສານ ເປັນຮູບວົງມົນ, ຢູ່ກາງວົງມົນຂຽນວ່າ ຈ່າສານ, ເນື້ອໃນຢູ່ຂອບເທິງວົງມົນ ຂຽນຊື່ສານປະຊາຊົນຂັ້ນຂອງຕົນ, ເບື້ອງລຸ່ມຂຽນ ຊື່ຄະນະສານ ຊຶ່ງຂັ້ນດ້ວຍດາວຫ້າແຈ.

ຕາປະທັບຂອງກົງຈັກບໍລິຫານຂອງສານປະຊາຊົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ VIII
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 63(ໃໝ່). ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ພະນັກງານສານປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນ ແລະ ພິພາກສາຄະດີ ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະຍຸຕິທຳ ແລະ ຕັ້ງໜ້າພັດທະນາລະບົບສານປະຊາຊົນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ທັນສະໄໝ ຈະໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍ, ຊົມເຊີຍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ, ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທາກມີຄວາມຈິງໃຈ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ຕໍ່ການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ພັດທະນາລະບົບສານປະຊາຊົນ ກໍຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 64(ໃໝ່). ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ພະນັກງານສານປະຊາຊົນ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ, ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນຊຶ່ງມີການກະທຳ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສັງຄົມ, ກຽດສັກສີ, ຊື່ສຽງ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກ

ສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ ພ້ອມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 65(ປັບປຸງ). ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແລະ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 66(ປັບປຸງ). ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ປະທານ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ